

Dávat všanc svou svobodu

Fotografie Berthany Hamilton a Nicky Vujicice

3

„Byli jste ovšem povoláni ke svobodě...”

(Gal 5,13)

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

„Byli jste ovšem povoláni ke svobodě...”

(Gal 5,13)

Prohlédni si následující fotografie!

Paraplegická tenistka

Surfařka bez jedné ruky

Zpěvák a kytarista bez rukou

Řečník bez rukou a nohou

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

1 Co mají na první pohled tito lidé společného?

Po stránce tělesné _____

V tom, co dělají _____

Objev pocit, který v tobě tyto obrázky vyvolávají:

2 Nyní vytvořte čtyři skupiny. Každá skupina dostane krátký životopis osobností, které jsme představili na fotografiích. Každá skupina by se měla hlouběji seznámit s příběhem, který dostala, a představit ho ostatním.

Po představení se mohou promítnout videa, která vám navrhujeme:

<http://www.youtube.com/watch?v=WynbEISNAmm>

<http://www.youtube.com/watch?v=ORbSqxnhwkg>

<http://www.youtube.com/watch?v=IH0bCTF--gE>

<https://www.youtube.com/watch?v=uMb7oKgVz5E>

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

Esther Vergeer

Tenistka na invalidním vozíku

Narodila se v Holandsku v roce 1981.

V šesti letech začala po plavání trpět závratěmi.

Po různých vyšetřeních byla v osmi letech operována a zůstala paraplegická.

Během rehabilitace se naučila na invalidním vozíku hrát házenou, košíkovou a tenis. „Přestala jsem myslet na to, co nemohu dělat, a soustředila jsem se na to, co jsem dělat mohla. Myslím, že to mi zachránilo život.“

Nemyslela si, že se bude věnovat sportu. Měla dost starostí s uspořádáním vlastního života. Začala s košíkovou, protože blízko jejího domova bylo družstvo, které trénovalo. Hrála také tenis, aby se zabavila. „Musela jsem přijmout invalidní vozík a dát mu místo ve všem, v mém novém životě.“

Rozhodla se, že bude hrát tenis a ne košíkovou. „Sepsala jsem si pro a proti pro jeden i druhý sport a výsledek byl, že tenis byl pro mne větší výzvou.“ Výzva, v níž opravdu triumfovala.

Po 31 letech opustila kurty a odnášela si s sebou velkou řadu titulů, byla dokonce světovou jedničkou. „Moje kariéra byla bláznovství. Jsem velmi hrdá na výsledky, které následovaly, a na získané tituly. Mohu se dívat zpět a připadat si velká. Ale pokračování by nic nepřineslo. Uzavřel se kruh.“

Nyní již nezávodí, ale zůstala v kontaktu s tenisem.

Má mnoho projektů: vlastní nadaci podporující sportování dětí s různým postižením, účastní se konferencí, na kterých vypráví svou zkušenost. Nezříká se rybolovu, lyžování či navigování spolu se svým snoubencem. Dále si užívá života.

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

Tony Meléndez

Zpěvák a kytarista

Narodil se v Nikaragui 9. ledna 1962. Jeho maminka užívala během těhotenství lék (Talidomide), který způsobil vrozené postižení. Narodil se bez rukou. V důsledku nejistých zdravotních podmínek v zemi se rodina přestěhovala do Los Angeles, kde mu vyrobili umělé ruce. „Necítil jsem se ve své kůži, mnohem víc jsem mohl dělat pomocí nohou.“

Jeho obratnost v nohou mu umožnila rozvinout se v mnoha oblastech v porovnání s obvyklými možnostmi. Začal se sbližovat s kytarou a jeho otec mu dal první hodiny. Tony nikdy nepřipustil, aby ho jeho postižení přemohlo. Cvičil šest hodin denně a časem se naučil hrát dobře. „Když mě děti viděly, volaly: nemá ruce! To mě velmi zraňovalo.“

Nyní je ženatý a s manželkou adoptovali dvě děti. Žije v Missouri se svou rodinou. „Vždy jsem snil o tom, že se ožením, ale když jsem byl mladý, děvčata se vyděsila: 'Ach, kluk bez rukou!' Moje manželka je pro mne vším, je mojí silou.“

15. září 1987 zpíval píseň „Never bet he same“ papeži Janu Pavlovi II. před 6000 mladými lidmi. Papež vyšel na pódium, přistoupil k plošině, na které byl Tony, políbil ho a poblahopřál mu: „Tony, jsi opravdu velmi odvážný. Dáváš naději nám všem. Přeji ti, abys i nadále rozdával naději všem lidem na světě.“ Tony napsal dokonce knihu nazvanou „Dar naděje“.

Získal mnohá ocenění, včetně zvláštního uznání prezidenta Reagana, státu Kalifornie, různých amerických klubů, města Los Angeles a řady občanských i charitativních organizací. „Hudba otevřela dveře mým snům. Stále zpívám, sdílím svůj život a píšu hudbu pro všechny.“

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

Bethany Hamilton
Surfařka

Narodila se 8. února 1990 v Kauai na Havaji. Její rodiče se věnovali surfingu a již od 4 let ji učili surfovat. V 8 letech se poprvé účastnila závodů. Její profesionální kariéra surfařky začala, když v únoru roku 2000 na 23. šampionátu Haleiwa Menhune vyhrála v kategorii žen do 11 let, do 15 let a získala druhé místo v kategorii mužů do 12 let. „Uvědomila jsem si, že by moje profesionální kariéra mohla být slibná.“

31. října 2003 ráno byla Hamilton během surfování napadena žralokem, který ji připravil o levou ruku. Stalo se to 200 m od pobřeží. Ztratila mnoho krve. „Neměla jsem čas přemýšlet. Věděla jsem jen, že se musím dostat na břeh, abych přežila.“ „Ve třinácti letech jsem měla sny a cíle, ale nevěděla jsem, zda budu schopná vrátit se na prkno.“

Jen 10 týdnů po neštěstí se vrátila k surfování. Upravila si speciální prkno tak, aby je mohla ručně vyvažovat jinak a mohla plout snadněji. Poté co se naučila plavat s jednou rukou, znovu začala surfovat.

„Chtěla jsem dál surfovat. Čekala jsem, až mi lékaři řeknou, že se mohu vrátit do vody. Když jsem do ní vstoupila, byla to neuvěřitelná zkušenost.“

Dva roky poté, co přišla o ruku, získala první místo na světovém šampionátu NSSA. Dnes je vdaná a dál závodí a těší se ze surfu.

„Když na mne žralok zaútočil, proslavil mě. Nebylo to něco, po čem bych toužila. Ale stalo se. Surf a TV mi umožnili, abych mnoha lidem připomněla, že si musíme uvědomovat své možnosti, které máme, abychom mohli sdílet Boží lásku a být světlem ve světě.“

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

Nicky Vucijic

Řečník, motivační lektor. Autor krátkého filmu „Motýlí cirkus“

Narodil se 4. prosince 1982 v Austrálii bez rukou a bez nohou. Má jen malý pahýl na levé spodní straně.

Na začátku byli jeho rodiče kvůli jeho postižení sklíčení, ale zároveň byli vděční, protože byl alespoň zdravý. Během školy se Nick a jeho rodina přestěhovali do Melbourne, aby našli lepší možnosti. Nicméně stát Viktorie mu zakázal chodit do normální školy kvůli jeho tělesnému handicapu.

Potom se v Austrálii zákony změnily a Nicky se stal jedním z prvních studentů s handicapem v normální škole. Během dětství trpěl depresemi. „**Když jsem přišel do školy, mnohé děti se mi posmívaly, opovrhovaly mnou. Bylo velmi těžké najít kamarády.**“

Když mu bylo asi osm let, chtěl spáchat sebevraždu. „**Byl jsem zoufalý, přemýšlel jsem o sebevraždě kvůli tomu, co jsem neměl a co jsem v životě nemohl dělat. Láska mých rodičů mi zabránila to udělat. Měl jsem je moc rád a oni by udělali cokoli, aby mě milovali.**“

Poté, co se často modlil za to, aby mu narostly ruce a nohy, pocítil Nick vděčnost za svůj život a uvědomil si, že má mimořádné schopnosti, jak čelit určitým výzvám. Zjistil, že jeho život může inspirovat jiné lidi.

V jednadvaceti byl Nicky promován, studoval účetnictví a finanční plánování. Začal cestovat jako lektor povolání se zaměřením na témata, kterými se zabývají mladí lidé. Podílel se na krátkém filmu „**Motýlí cirkus**“.

Bez rukou, ale s velkou láskou k mému synu.

Nicky se oženil s Kanae Miyahara v únoru 2012. Jejich první syn se narodil následující rok zcela zdráv. V roce 2013 spolupracoval na křesťanském filmu nazvaném „**Naděje pro zraněná srdce**“. Na konferencích vydává své svědectví.

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

3 Každá skupina by měla připravit otázku, o kterou se podělí s ostatními. Zde následuje několik návrhů:

1. Co si myslíš o každém příběhu?
2. Co nejvíc upoutalo tvou pozornost?
3. Myslíš, že ti lidé byli někdy smutní? Proč?
4. Byli by rádi, kdyby byli jiní nebo kdyby se jim to neštěstí nestalo?
5. Jaký měli postoj k obtížím, které jim život nastolil?
6. Co jim umožnilo jít dál? Rozhodli se sami?
7. Jaké další rozhodnutí by mohli udělat?
8. Myslíš, že by všichni lidé v podobných okolnostech jednali stejně?
9. Myslíš, že bychom někdy mohli udělat víc, než děláme?
10. Domníváš se, že jejich postižení omezilo jejich svobodu?

K zamyšlení:

Život těchto lidí, jejich svědectví o zápasech a lásce nás vede k objevu, že je nutné mít se rádi, abychom mohli být svobodní, nejen se snášet kvůli tělesnému nebo psychickému omezení. Někdy se hroutíme a ztrácíme naději kvůli malým nepříjemnostem nebo proto, že se vše nevyvíjí tak, jak chceme. Nicméně existují lidé, kteří skutečně trpí, jsou nemocní nebo mají vážné potíže, ale jsou přes to všechno šťastní.

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

- 4 Poté, co jste se seznámili s těmito svědectvími, požádáme vás, abyste odpověděli na následující otázky o svobodě:

Myslíš si, že svobodu dostaneme a jednoduše si jí užíváme, anebo dáváme něco všanc?

Co znamená: „V životě dáváme všanc svou svobodu“?

- 5 Polož si nyní tuto otázku: „Jak každý den dáváš všanc svou svobodu?“ Uveď konkrétní příklady ze svého každodenního života.

Dávám všanc svou svobodu, když...	
Dávám všanc svou svobodu, když...	
Dávám všanc svou svobodu, když...	
Dávám všanc svou svobodu, když...	
Dávám všanc svou svobodu, když...	
Dávám všanc svou svobodu, když...	
Dávám všanc svou svobodu, když...	

3 DÁVÁM VŠANC SVOU SVOBODU.

3

Dávat všanc svou svobodu

6 Nakonec uvažuj o těchto dvou otázkách:

Věříš, že Esther, Tony, Bethany a Nicky by byli opravdu svobodní, kdyby se rozhodli jinak?

Vede nás opravdová svoboda k rozhodnutím, která jsou pro nás lepší?

Dát všanc svou vlastní svobodu znamená reagovat na povolání a začít od vlastního rozumu a vůle, a přitom vždy věnovat pozornost svému srdci.

Znamená to naslouchat onomu hlasu, který je vepsán do mého srdce a který na mě volá:

Vstaň! Zastav se!

Pokračuj! Bojuj!

Poděkuj! Odolej!

Ochutnej! Vydrž!

Přijmi! Daruj!

Miluj!

Být svobodný znamená být schopen přijmout svůj život jako obdarování, jako dar.

Abych byl svobodný, musím přijmout své tělo a celou svou osobnost.

A musím je přijmout jako dar, který mi umožňuje tvůrčí komunikaci s druhými v souladu s jejich pojetím lásky. Jsem svobodný a dávám všanc svou svobodu!